

Zevende-dag Adventisten geloven...

De wederkomst van Christus is de gezegende hoop van de gemeente, het grote hoogtepunt van het Evangelie. De komst van de Verlosser zal letterlijk, persoonlijk, zichtbaar en wereldwijd zijn. Bij

Zijn komst zullen de rechtvaardige doden worden opgewekt en tezamen met de levende rechtvaardigen worden verheerlijkt en in de hemel opgenomen, maar de onrechtvaardigen zullen sterven. Het feit dat de meeste profetische lijnen vrijwel geheel in vervulling zijn gegaan, tonen, samen met de huidige toestand in de wereld aan, dat Christus' komst nabij is. Het moment van die gebeurtenis is niet geopenbaard en daarom worden wij gemaand te allen tijd bereid te zijn.

Fundamenteel Geloofspunt nr. 24

SEVENTH-DAY
ADVENTIST[®]
CHURCH

Hoofdstuk 24 DE WEDERKOMST VAN CHRISTUS

Mama,' zegt een kleine voor het slapen gaan, 'Ik ben zo eenzaam om mijn Vriend Jezus. Wanneer gaat Hij komen?' Dat kind kon nauwelijks weten dat het verlangen van haar kleine hartje, het verlangen van de eeuwen is geweest. De laatste Woorden van de Bijbel beloven een spoedige terugkeer: *'Ja, Ik kom haastiglijk'*. En Johannes van Openbaring, de trouwe metgezel van Jezus, voegt eraan toe: *'Amen. Ja, kom, HEERE Jezus!'* (Openbaring 22: 20)

Jezus te zien! Om voor altijd met Hem, Die ons liefheeft, meer dan wij ons kunnen voorstellen, verenigd te zijn! Om een einde te maken aan al het aardse lijden! Te genieten in eeuwigheid met onze opgestane geliefden, die nu rusten! Geen wonder dat sinds de hemelvaart van Christus Zijn vrienden uitkijken naar die dag.

Op een dag zal Hij komen, zelfs voor de heiligen zal Zijn komst een overweldigende verrassing zijn – want allen sluimeren en slapen in hun lange wachttijd (Matthéüs 25: 5). Om *'middernacht'*, in het donkerste uur van de aarde, zal God Zijn macht tonen om Zijn volk te bevrijden. De Schrift beschrijft de gebeurtenis als: *'Een luide stem'* die komt uit de *'tempel des hemels, van den troon, zeggende: Het is geschied!'* Deze stem schudt de aarde en veroorzaakt *'een grote aardbeving, hoedanige niet is geschied van dat de mensen op aarde geweest zijn, [namelijk] een zodanige aardbeving [en] zo groot'* (Openbaring 16: 17,18). De bergen schudden, rotsen liggen overal verspreid en de hele aarde bruist als de golven van de oceaan. Het oppervlak ervan breekt *'en de steden der heidenen zijn gevallen; ... En alle eiland is gevloeden, en de bergen zijn niet gevonden'* (verzen 19,20). *'En de hemel is weggeweken, als een boek, dat toegerold wordt; en alle bergen en eilanden zijn bewogen uit hun plaatsen'* (Openbaring 6: 14).

Ondanks de chaos die op de waarneembare wereld neerdaalt, krijgt het volk van God moed, wanneer ze *'het teken van de Zoon des mensen'* zien (Matthéüs 24: 30). Terwijl Hij op de wolken van de hemel neerdaalt, ziet ieder oog de Vorst des levens. Hij komt deze keer niet als een Man van smarten, maar als Overwinnaar en Overweldiger om de Zijnen te op te eisen. In plaats van de doornenkroon draagt Hij een kroon van heerlijkheid, en *'op Zijn kleed en op Zijn dij staat deze Naam geschreven: Koning der koningen en HEERE der heren'* (Openbaring 19: 12,16).

Bij Zijn komst grijpt grote wanhoop hen aan, die geweigerd hebben om Jezus als Redder en HEERE te erkennen, die de aanspraak van Zijn wet op hun leven hebben verworpen. Niets maakt de tegenstanders van Zijn genade zo bewust van hun schuld, als die stem die zo geduldig heeft gepleit: *'Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want waarom zoudt gij sterven'* (Ezechiël 33: 11). *'En de koningen der aarde, en de groten, en de rijken, en de oversten over duizend, en de machtigen, en alle dienstknechten, en alle vrijen, verborgen zichzelf in de spelonken, en in de steen-rotsen der bergen; En zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en van den toorn des Lams. Want de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan?'* (Openbaring 6: 15-17)

Maar de vreugde van hen die lang naar Hem hebben uitgekeken, overschaduwde de wanhoop van de goddelozen. De komst van de Verlosser bereikt een glorieus hoogtepunt in de geschiedenis van Gods volk; het is hét moment van hun bevrijding. Met opwindende aanbidding roepen zij uit: *'Ziet, Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid'* (Jesaja 25: 9).

Terwijl Jezus nadert, roept Hij Zijn slapende heiligen uit de graven en zendt Hij Zijn engelen uit met de opdracht *'en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het [ene] uiterste der hemelen tot het [andere] uiterste derzelve.'* (Matthéüs 24: 31). Overal ter wereld horen de rechtvaardige doden Zijn stem en staan op uit hun graven – een geweldig moment! Dan worden de levende rechtvaardigen veranderd *'in een punt des [tijds], in een ogenblik'* (1 Korinthe 15: 52). Verheerlijkt en met onsterfelijkheid bekleed, samen met de verrezen heiligen, worden zij

opgenomen om hun HEERE in de lucht te ontmoeten en voor altijd bij Hem te zijn (1 Thessalonicenzen 4: 16,17).

De zekerheid van de wederkomst van Christus

De apostelen en vroege christenen beschouwden de wederkomst van Christus als *'de zalige hoop'* (Titus 2: 13; Hebrëeën 9: 28). Zij verwachtten dat alle profetieën en beloften van de Schrift bij de tweede komst in vervulling zouden gaan (zie 2 Petrus 3: 13; Jesaja 65: 17), want dat is het doel van de christelijke pelgrimstocht. Allen die Christus liefhebben kijken reikhalzend uit naar de dag, waarop zij in staat zullen zijn om persoonlijk, van aangezicht tot aangezicht, met Hem, met de Vader, de Heilige Geest en de engelen in gemeenschap te zijn.

Het getuigenis van de Schrift. De zekerheid van de tweede komst is geworteld in de betrouwbaarheid van de Schrift. Vlak voor Zijn dood vertelde Jezus Zijn discipelen, dat Hij naar Zijn Vader zou terugkeren om een plaats voor hen te bereiden. Maar Hij beloofde: *'zo kom Ik weder'* (Johannes 14: 3).

Zoals de eerste komst van Christus naar deze aarde was voorspeld, zo is ook Zijn tweede komst door de gehele Schrift voorspeld. Nog voor de zondvloed zei God tegen Henoch, dat het Christus' komst in heerlijkheid was, dat een einde zou maken aan de zonde. Hij profeteerde: *'Ziet, de HEERE is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen; Om gericht te houden tegen allen, en te straffen alle goddelozen onder hen, vanwege al hun goddeloze werken, die zij goddelooslijk gedaan hebben, en vanwege al de harde [woorden], die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben'* (Judas 14,15).

Duizend jaar voor Christus sprak de psalmist over de komst van de HEERE, om Zijn volk te verzamelen en zei: *'Onze God zal komen en zal niet zwijgen; een vuur voor Zijn aangezicht zal verteren, en rondom Hem zal het zeer stormen. Hij zal roepen tot den hemel van boven, en tot de aarde, om Zijn volk te richten. Verzamelt Mij Mijn gunstgenoten, die Mijn verbond maken met offerande!'* (Psalm 50: 3-5).

De discipelen van Christus verheugden zich in de belofte van Zijn wederkomst. Te midden van alle moeilijkheden die ze tegenkwamen, heeft deze belofte nooit nagelaten, hun moed en kracht te vernieuwen. Hun Meester zou terugkomen om hen naar het huis van Zijn Vader te brengen!

De garantie, welke de eerste komst biedt. De tweede komst is nauw verbonden met de eerste komst van Christus. Als Christus niet de eerste keer was gekomen en een beslissende overwinning over zonde en satan had behaald (Kolossenzen 2: 15), dan zouden wij geen reden hebben om te geloven, dat Hij uiteindelijk een einde zou maken aan satans heerschappij over deze wereld en haar oorspronkelijke volmaaktheid zou terugbrengen. Maar omdat we het bewijs hebben dat Hij *'de zonde te niet zal doen, door Zijnszelfs offerande'*, hebben we reden te geloven, dat Hij *'ten anderen male zonder zonde gezien zal worden van degenen, die Hem verwachten tot zaligheid'* (Hebrëeën 9: 26, 28).

De hemelse bediening van Christus. De openbaring van Christus aan Johannes maakt duidelijk dat het hemelse Heiligdom centraal staat in het heilsplan (Openbaring 1: 12, 13; 3:12; 4:1-5; 5:8; 7:15; 8:3; 11:1, 19; 14:15; 17; 15:5, 6, 8; 16: 1,17). De profetieën die aangeven, dat Hij is begonnen met Zijn laatste bediening ten behoeve van zondaars, dragen bij aan de zekerheid, dat Hij spoedig zal terugkeren om Zijn volk mee naar huis te nemen (zie geloofspunt 23). Het vertrouwen dat Christus er actief aan werkt om de verlossing, welke reeds aan het kruis is volbracht, tot een goed einde te brengen, heeft christenen die uitkijken naar Zijn terugkeer grote bemoediging geschonken.

De wijze van Christus' wederkomst

Toen Christus sprak over de tekenen die erop zouden wijzen dat Zijn komst nabij was, gaf Hij ook aan bezorgd te zijn dat Zijn volk niet misleid zou worden, door valse verklaringen. Hij waarschuwde dat *vóór* de tweede komst *'valse christenen en valse profeten zullen opstaan en zullen grote tekenen en wonderheden doen, alzo dat zij (indien mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden misleiden'*. Hij zei: *'Als iemand tegen u zegt: 'Ziet, hier is de Christus, of daar, geloof het niet'* (Matthéüs 24: 24,23). Een gewaarschuwd mens telt voor twee. Om gelovigen in staat te stellen een onderscheid te maken tussen de ware gebeurtenis en een valse komst, onthullen verschillende Bijbelteksten details over de manier waarop Christus zal wederkomen.

Een letterlijke en Persoonlijke wederkomst. Toen Jezus in een wolk opsteeg, richtten twee engelen zich tot de discipelen, die nog steeds omhoog staarden naar hun opgevaren HEER: *'Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren'* (Handelingen 1: 11).

Met andere woorden, zij zeiden dat dezelfde HEERE, Die hen zojuist had verlaten – een Mens, van vlees en bloed, niet een of ander geestelijk wezen (Lukas 24: 36-43) – naar de aarde zou terugkeren. En Zijn tweede komst zou net zo letterlijk en Persoonlijk zijn als Zijn hemelvaart.

Een zichtbare wederkomst. De komst van Christus zal geen innerlijke, onzichtbare ervaring zijn, maar een echte ontmoeting met een zichtbaar Persoon. Zonder enige twijfel te laten bestaan over de zichtbaarheid van Zijn wederkomst, waarschuwde Jezus Zijn discipelen voor een geheime wederkomst, door Zijn terugkeer te vergelijken met de schittering van een weerlicht (Matthéüs 24: 27).

De Schrift stelt duidelijk dat de rechtvaardigen en de goddelozen tegelijkertijd getuige zullen zijn van Zijn komst. Johannes schreef: *'Ziet, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien'* (Openbaring 1: 7), en Christus maakte de reactie van de goddelozen bekend: *'dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid'* (Matthéüs 24: 30).

Een hoorbare wederkomst. Aan het beeld van een wereldwijde waarneming van de wederkomst van Christus, wordt de Bijbelse verklaring toegevoegd, dat Zijn komst zowel door geluid als door zicht bekend wordt gemaakt: *'Want de HEERE Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel;'* (1 Thessalonicenzen 4: 16). De *'bazuin van groot geluid'*, (Matthéüs 24: 31) begeleidt de inzameling van Zijn volk. Er is hier geen ruimte voor heimelijkheid.

Een glorieuze wederkomst. Wanneer Christus wederkomt, komt Hij als een Overwinnaar, met kracht en *'in de heerlijkheid Zijns Vaders, met Zijn engelen'* (Matthéüs 16: 27). Johannes van Openbaring schetst de heerlijkheid van de wederkomst van Christus op een zeer aangrijpende manier. Hij stelt Christus voor, rijdend op een wit paard, de ontelbare legers van de hemel leidend. De bovennatuurlijke pracht van de verheerlijkte Christus is duidelijk zichtbaar (Openbaring 19: 11-16).

Een plotselinge, onverwachte wederkomst. Christelijke gelovigen, verlangend en uitkijkend naar de wederkomst van Christus, zullen zich, wanneer deze naderbij komt, zich ervan bewust zijn (1 Thessalonicenzen 5: 4-6). Maar voor de bewoners van de wereld in het algemeen, schreef Paulus: *'Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des HEEREN alzo zal komen, gelijk een dief in de nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig*

verderf hun overkomen, gelijk de barensood een bevruchte [vrouw]; en zij zullen het geenszins ontvlieden;' (1 Thessalonicenzen 5: 2,3; Matthéüs 24: 43).

Sommigen hebben geconcludeerd dat Paulus' vergelijking van Christus' komst met die van een dief, aangeeft dat Hij op een geheime, onzichtbare manier zal komen. Een dergelijke opvatting is echter in tegenspraak, met het Bijbelse beeld van de wederkomst van Christus, in heerlijkheid en glorie voor iedereen zichtbaar (Openbaring 1: 7). Paulus zegt hiermee niet, dat de komst van Christus heimelijk is, maar dat het voor de wereldsgezinden net zo onverwacht is als die van een dief.

Christus maakt dezelfde opmerking, door Zijn komst te vergelijken met de onverwachte vernietiging van de oude wereld door de zondvloed. *'Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in de ark ging; En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen'* (Matthéüs 24: 38,39). Hoewel Noach jarenlang gepredikt had over een komende zondvloed, heeft het de meeste mensen verrast. Er waren twee groepen mensen die leefden. De ene groep geloofde het woord van Noach, zij gingen in de ark en werden gered, de anderen kozen ervoor om buiten de ark te blijven, *'totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam'* (Matthéüs 24: 39).

Een wereldschokkende gebeurtenis. Net als de gelijkenis van de zondvloed verbeeldt Nebukadnezars droom van het metalen beeld, de wereldschokkende manier waarop Christus Zijn Koninkrijk van Heerlijkheid zal vestigen (zie geloofspunt 4). Nebukadnezar zag een indrukwekkend beeld *'Het hoofd van dit beeld was van goed goud; zijn borst en zijn armen van zilver; zijn buik en zijn dijen van koper; Zijn schenkelen van ijzer; zijn voeten eensdeels van ijzer, en eensdeels van leem. Dit zaagt gij, totdat er een steen afgehouden werd zonder handen, die sloeg dat beeld aan zijn voeten van ijzer en leem, en vermaalde ze. Toen werden tezamen vermaald het ijzer, leem, koper, zilver en goud, en zij werden gelijk kaf van de dorsvloeren des zomers, en de wind nam ze weg, en er werd geen plaats voor dezelve gevonden; maar de steen, die het beeld geslagen heeft, werd tot een groten berg, also dat hij de gehele aarde vervulde'* (Daniël 2: 32-35).

Door deze droom gaf God Nebukadnezar een samenvatting van de wereldgeschiedenis. Tussen zijn tijd en de oprichting van het Eeuwig Koninkrijk van Christus (de steen), zouden vier grote koninkrijken of rijken en achtereenvolgens een samenvoeging van zwakke en sterkere naties het wereldtoneel bezetten.

Sinds de tijd van Christus hebben uitleggers de rijken geïdentificeerd als Babylon (605-539 v. Chr.), Medo-Perzië (539-331 v. Chr.), Griekenland (331-168 v. Chr.), en Rome (168 v. Chr. - 476 n.Chr.).¹ Zoals voorspeld, heeft geen enkel ander rijk Rome opgevolgd. In de vierde en vijfde eeuw na Christus viel het uiteen in een aantal kleinere koninkrijken, welke later de naties van Europa werden. Door de eeuwen heen hebben machtige heersers – Karel de Grote, Karel V, Napoleon, Keizer Wilhelm en Hitler – geprobeerd een ander wereldrijk op te richten. Echter elk van hen faalde, zoals de profetie zei: *'zij zullen de een aan den ander niet hechten, gelijk als zich ijzer met leem niet vermengt'* (Daniël 2: 43).

Tot slot richt de droom zich op het aangrijpende hoogtepunt: de oprichting van Gods eeuwig Koninkrijk. De zonder handen uitgehouwen steen vertegenwoordigt het Koninkrijk der heerlijkheid van Christus (Daniël 7: 14; Openbaring 11: 15), hetgeen bij de tweede komst zonder menselijke inspanning tot stand zal komen.

Het Koninkrijk van Christus zal niet tegelijkertijd met een menselijk rijk bestaan. Toen Hij op aarde was, tijdens de heerschappij van het Romeinse Rijk, was het stenen koninkrijk dat alle volkeren zou verpletteren nog niet gekomen. Pas na de fase van de 'ijzer en leem' voeten, de periode van de verdeelde naties, zou het aanbreken. Het moet worden opgericht bij de tweede komst, wanneer Christus de rechtvaardigen van de goddelozen scheidt (Matthéüs 25: 31-34).

Als het komt, zal deze steen of dit Koninkrijk het *'beeld aan zijn voeten van ijzer en leem'* raken en *'het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen'* (Daniël 2: 34, 44, 35). De tweede komst is inderdaad een wereldschokkende gebeurtenis.

De tweede komst en het mensdom

De tweede komst van Christus zal beide van de grote tegenstellingen van de mensheid raken – zij die Hem en de redding, welke Hij brengt, hebben aangenomen en zij die zich van Hem hebben afgekeerd.

Het verzamelen van de uitverkorenen. Een belangrijk aspect van de vestiging van het eeuwige Koninkrijk van Christus is de verzameling van alle verlostten (Matthéüs 24: 31; 25: 32-34; Markus 13: 27) naar het hemels tehuis, hetwelk Christus heeft voorbereid (Johannes 14: 3).

Wanneer een staatshoofd een ander land bezoekt, kunnen slechts enkele personen deel uitmaken van het welkomstfeest. Maar wanneer Christus komt, zal elke gelovige die ooit heeft geleefd, ongeacht leeftijd, geslacht, opleiding, economische status of ras, deelnemen aan de grote Adventviering. Twee gebeurtenissen maken deze universele ontmoeting mogelijk: de opstanding van de rechtvaardige doden en de gedaanteverandering van de levende heiligen.

1. De opstanding van de doden in Christus. Bij het geluid van de bazuin, welke de wederkomst van Christus aankondigt, zullen de rechtvaardige doden onverderfelijk en onsterfelijk worden opgewekt (1 Korinthe 15: 52,53). Op dat moment zullen zij *'die in Christus gestorven zijn, ... eerst opstaan'* (1 Thessalonicenzen 4: 16). Met andere woorden, zij worden opgewekt, voordat de levende rechtvaardigen worden opgenomen om bij de HEERE te zijn.

Zij die verrezen zijn verenigen zich met diegenen, die over hen getreurd hebben bij hun heengaan. Nu verheugen zij zich; *'Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?'* (1 Korinthe 15: 55)

Het zijn niet de zieke, oude, verminkte lichamen die in het graf zijn neergedaald, maar nieuwe, onsterfelijke, volmaakte lichamen, niet langer getekend door de zonde, die hun verval veroorzaakte. De verrezen heiligen ervaren de voltooiing van het vernieuwingswerk van Christus, dat het volmaakte beeld van God in geest, ziel en lichaam weerspiegelt (1 Korinthe 15: 42-54; zie geloofspunt 25).

2. De verandering van de levende gelovigen. Wanneer de rechtvaardige doden worden opgewekt, zullen de rechtvaardigen, die bij de wederkomst op aarde leven, worden veranderd. *'Want dit verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen, en dit sterfelijke [moet] onsterfelijkheid aandoen'* (1 Korinthe 15: 53).

Bij de wederkomst van Christus heeft geen enkele groep gelovigen voorrang op andere gelovigen. Paulus verkondigt dat de levende en in gedaante veranderde gelovigen *'te samen met hen [de verrezen gelovigen] opgenomen worden in de wolken den HEERE tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd bij de HEERE wezen'* (1 Thessalonicenzen 4: 17; Hebreeënen 11: 39-40). Zo zullen alle gelovigen aanwezig zijn bij de wederkomst, zowel de verrezen heiligen van alle eeuwen, als degenen die bij de wederkomst van Christus in leven zijn.

De dood van de ongelovigen. Voor de verlostten is de tweede Advent een tijd van vreugde en opwinding, maar voor de verlorenen is het een tijd van verschrikking. Zij hebben zich zo lang verzet, tegen de liefde van Christus en Zijn uitnodigingen tot verlossing, dat zij verstrikt zijn geraakt in bedrieglijke waanvoorstellingen (zie 2 Thessalonicenzen 2: 9-12; en Romeinen 1: 28-32). Wanneer zij de Ene zien, Die zij hebben afgewezen als Koning der koningen en HEERE der heren, weten zij dat het uur van hun onheil heeft toegeslagen. Overweldigd door wanhoop en vertwijfeling roepen ze de levenloze schepping op, om hen te beschermen (Openbaring 6: 16,17).

Op dit moment zal God Babylon, het bondgenootschap van alle afvallige godsdiensten, vernietigen. *'Zij zal met vuur verbrand worden'* (Openbaring 18: 8). De leider van dit

bondgenootschap – *'de verborgenheid der ongerechtigheid'*, de wetteloze – *'dewelke de HEERE verdoen zal door den Geest Zijns monds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst'* (2 Thessalonicenzen 2: 7,8). De machten die verantwoordelijk zijn voor het afdwingen van het merkteken van het beest (zie geloofspunt 12) zullen worden geworpen *'in de poel des vuurs, die met sulfer brandt.'* En de overigen van de goddelozen *'werden gedood met het zwaard Desgenen, Die op het paard zat, hetwelk uit Zijn mond ging'* – Jezus Christus de HEER (Openbaring 19: 20,21).

De tekenen van Christus' spoedige wederkomst

De Schrift openbaart niet alleen de wijze en het doel van Christus' komst, maar beschrijft ook de tekenen, die wijzen op de nabijheid van deze ontzagwekkende gebeurtenis. De eerste tekenen die de wederkomst aankondigden, vonden meer dan 1700 jaar na Christus' hemelvaart plaats en anderen volgden, hetgeen bijdroeg aan het bewijs dat Zijn terugkeer zeer nabij is.

Tekenen in de natuur. Christus voorspelde dat er tekenen zouden zijn *'in de zon, en maan en sterren'* (Lukas 21: 25), met de toevoeging *'Maar in die dagen, na die verdrukking, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven. En de sterren des hemels zullen daaruit vallen, en de krachten, die in de hemelen [zijn], zullen bewogen worden. En alsdan zullen zij den Zoon des mensen zien, komende in de wolken, met grote kracht en heerlijkheid.'* (Markus 13: 24-26). Bovendien zag Johannes dat een grote aardbeving zou voorafgaan, aan de tekenen in de hemel (Openbaring 6: 12). Al deze tekenen zouden het einde betekenen van de 1260 jaar van vervolging (zie geloofspunt 12).

1. De getuige van de aarde. Ter vervulling van deze profetie; 'de grootst bekende aardbeving'² vond plaats op 1 november 1755. Bekend als de aardbeving van Lissabon, de gevolgen ervan werden waargenomen in Europa, Afrika en Amerika, met een oppervlakte van ongeveer 4 miljoen vierkante mijlen. De verwoesting van de aardbeving, waarvan het epicentrum in Lissabon, Portugal lag, vond plaats in enkele minuten tijd, openbare en residentiële gebouwen werden geëgaliseerd, waardoor duizenden doden vielen.³

Terwijl de natuurkundige effecten van de aardbeving groot waren, was de impact ervan op het tijdstip van de aardbeving net zo groot. Velen die toen leefden herkenden het als een profetisch teken van het einde⁴ en begonnen serieus na te denken over het oordeel van God en de laatste dagen. De aardbeving in Lissabon gaf een aanzet tot studie van de profetie.

2. De getuige van de zon en de maan. Vijftientig jaar later vond het volgende teken dat in de profetie werd genoemd, de verduistering van de zon en de maan, plaats. Christus had gewezen op de tijd van de vervulling van dit teken, waarbij Hij opmerkte dat het de grote verdrukking zou opvolgen, de 1260 jaar van pauselijke vervolging waarover elders in de Schrift gesproken wordt (Matthéüs 24: 29; zie geloofspunt 12). Maar Christus zei, dat de beproevingen, die aan deze tekenen vooraf zouden gaan, zouden worden ingekort (Matthéüs 24: 21,22). Door de invloed van de reformatie en de bewegingen die daaruit voortkwamen, werd de pauselijke vervolging inderdaad ingekort, zodat zij in het midden van de achttiende eeuw bijna geheel was opgehouden.

Ter vervulling van deze profetie daalde op 19 mei 1780 een buitengewone duisternis neer op het noordoostelijk deel van het Noord-Amerikaanse continent.⁵

Herinnerend aan deze gebeurtenis, zei Timothy Dwight, voorzitter van Yale University: '19 mei 1780 was een opmerkelijke dag. In veel huizen werden kaarsen aangestoken; de vogels waren stil en verdwenen en de kippen trokken zich terug op stok. ... Een zeer algemene opvatting heerste, dat de dag van het oordeel nabij was.'⁶

Samuel Williams van Harvard meldde dat de duisternis 'naderde met de wolken uit het zuidwesten 'tussen 10:00 en 11:00 uur 's ochtends en doorging tot het midden van de volgende nacht', variërend in intensiteit en duur in verschillende plaatsen. Op sommige plaatsen 'konden

personen de gewone krantafdruk in de open lucht niet lezen'.⁷ Volgens Samuel Tenny's mening 'was de duisternis van de volgende avond waarschijnlijk net zo groot als altijd is waargenomen, sinds de Almachtige bevel aan de geboorte van het licht gaf... Als elk lichtgevend lichaam in het universum in ondoordringbare tinten was gehuld of uit het bestaan was geslagen, dan had de duisternis niet vollediger kunnen zijn.'⁸ Om negen uur 's avonds kwam een volle maan op, maar de duisternis hield aan tot na middernacht. Toen de maan zichtbaar werd, had deze de schijn van bloed.

Johannes in Openbaring had de buitengewone gebeurtenissen van die dag voorspeld. Na de aardbeving, schreef hij: *'en de zon werd zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed'* (Openbaring 6: 12).

3. De getuige van de sterren. Zowel Christus als Johannes spraken ook over het vallen van sterren die erop zouden wijzen dat de komst van Christus nabij was (Openbaring 6: 13; Matthéüs 24: 29). De grote meteorietenregen van 13 november 1833 – de meest uitgebreide vertoning van vallende sterren op historisch niveau – vervulde deze profetie. Er werd geschat dat één enkele waarnemer gemiddeld 60.000 meteoren per uur kon zien.⁹ Het werd gezien van Canada tot Mexico en van het midden van de Atlantische Oceaan naar de Stille Oceaan,¹⁰ veel christenen herkennen daarin de vervulling van de Bijbelse profetie.¹¹

Een ooggetuige zei, dat 'er nauwelijks een ruimte in het uitspansel was die niet op ieder moment gevuld was met deze vallende sterren, in het gezichtspunt kon men over het algemeen een bepaald verschil waarnemen in uiterlijk, toch regenden ze soms in groepen naar beneden en deden ze denken aan de 'vijgenboom, die voortijdig haar vijgen afwerpt, wanneer ze door een machtige wind wordt geschud'.¹²

Christus gaf deze tekenen om christenen te wijzen op de nabijheid van Zijn komst, zodat zij zich kunnen verheugen in hun verwachting en er volledig op voorbereid zijn. Hij: *'Als nu deze dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog, en heft uw hoofden opwaarts, omdat uw verlossing nabij is.'* Hij voegde eraan toe: *'Ziet den vijgeboom, en al de bomen. Wanneer zij nu uitspruiten, en gij [dat] ziet, zo weet gij uit uzelf, dat de zomer nu nabij is. Alzo ook gij, wanneer gij deze dingen zult zien geschieden, zo weet, dat het Koninkrijk Gods nabij is'* (Lukas 21: 28-31).

Deze unieke getuigenis van aarde, zon, maan en sterren, in de exacte volgorde en in de tijd die Christus had voorspeld, richtte de aandacht van velen op de profetieën aangaande de tweede komst.

Tekenen in de religieuze wereld. De Schrift voorspelt dat een aantal belangrijke tekenen in de religieuze wereld, de tijd zullen aangeven voorafgaand aan de wederkomst van Christus.

1. Een groot geestelijk ontwaken. Het boek Openbaring onthult de opkomst van een grote, wereldwijde religieuze beweging voor de wederkomst. In de visie van Johannes symboliseerde een engel, die de wederkomst van Christus aankondigde, deze beweging: *'En ik zag een anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk; Zeggende met een grote stem: Vreest God, en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen; en aanbidt Hem, Die den hemel, en de aarde, en de zee, en de fonteinen der wateren gemaakt heeft'* (Openbaring 14: 6,7).

De boodschap zelf geeft aan, wanneer deze moet worden afgekondigd. Het eeuwige Evangelie is door de eeuwen heen gepredikt. Maar deze boodschap, die het oordeel aspect van het Evangelie benadrukt, kan alleen worden verkondigd in de tijd van het einde, want het waarschuwt dat *'de ure Zijns oordeels is gekomen.'* Het boek Daniël vertelt ons dat de profetieën van Daniël in de tijd van het einde niet verzegeld zouden worden (Daniël 12: 4). In die tijd zouden de mensen de verborgenheden ervan begrijpen. De ontzegeling vond plaats, toen de periode van 1260 jaar van pauselijke overheersing eindigde, met de gevangenschap van de paus in 1798. De combinatie van de ballingschap van de paus en de tekenen in de natuurlijke wereld bracht veel

christenen ertoe, om de profetieën over de gebeurtenissen die tot de wederkomst leiden te bestuderen, hetgeen resulteerde in een nieuwe diepte van begrip van deze profetieën.

Deze aandacht voor de wederkomst bracht ook een wereldwijde opleving van de Adventhoop teweeg. De reformatie is onafhankelijk ontstaan in verschillende landen in de christelijke wereld, zo ook de Adventbeweging. Het wereldwijde karakter van deze beweging is een van de duidelijkste tekenen dat Christus' terugkeer nadert. Terwijl Johannes de Doper de weg bereidde voor de eerste komst van Christus, bereidde de Adventbeweging de weg voor op Zijn tweede Advent – het verkondigen van de boodschap van Openbaring 14: 6-12, Gods laatste oproep, om zich voor te bereiden op de glorieuze terugkeer van de Heiland (zie geloofspunten 12 en 23).¹³

2. Prediking van het Evangelie. God heeft *'een dag gesteld, ... op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen,'* (Handelingen 17: 31). Door ons voor die dag te waarschuwen, heeft Christus niet gezegd dat het zou komen als de gehele wereld zich zou bekeren, maar dat *'dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.'* (Matthéüs 24: 14). Zo moedigt Petrus de gelovigen aan om *'Verwachtende en haastende tot de toekomst van den dag Gods,'* (2 Petrus 3: 12).

Statistieken over de vertaling en verspreiding van de Bijbel in deze eeuw onthullen de groei van het Evangeliegetuigenis. In 1900 was de Bijbel beschikbaar in 537 talen. In 1980 was de Bijbel geheel of gedeeltelijk vertaald in 1.811 talen, die bijna 96 procent van de wereldbevolking vertegenwoordigen. Op dezelfde manier is de jaarlijkse verspreiding van de Schriften gestegen van 5,4 miljoen Bijbels in 1900 tot 36,8 miljoen Bijbels en bijna een half miljard Bijbelgedeelten in 1980.¹⁴

Bovendien beschikt het christendom nu over een ongekende verscheidenheid aan middelen voor gebruik in haar opdracht: dienstverlenende instanties, onderwijs- en medische instellingen, nationale en buitenlandse werknemers, radio- en televisie-uitzendingen en indrukwekkende financiële middelen. Vandaag de dag kunnen krachtige kortegolf-radiostations het Evangelie uitzenden naar vrijwel alle landen ter wereld. Gebruikt, onder leiding van de Heilige Geest, maken deze ongeëvenaarde middelen het doel van het Evangeliseren aan de wereld, in onze tijd haalbaar.

Het Zevende-dag Adventisme, met een lidmaatschap dat ongeveer 700 talen en 1.000 dialecten vertegenwoordigt, verkondigen het Evangelie in 190 landen. Bijna 90 procent van deze leden woont buiten Noord-Amerika. In de overtuiging dat medisch en onderwijsend werk een essentiële rol spelen bij het vervullen van de Evangelie opdracht, functioneren er bijna 600 ziekenhuizen, verpleeghuizen, klinieken en apotheken, 19 medische tehuizen, 27 fabrieken voor gezondheidsvoeding, 86 hogescholen en universiteiten, 834 middelbare scholen, 4166 basisscholen, 125 scholen voor Bijbelse correspondentie en 33 taleninstituten. Onze 51 uitgeverijen produceren literatuur in 190 talen en onze kortegolf radiostations bereiken ongeveer 75 procent van de wereldbevolking. De Heilige Geest heeft onze zending overvloedig gezegend.

3. Geestelijke afval. De wijdverspreide verkondiging van het Evangelie betekent niet noodzakelijkerwijs, een enorme groei van het ware christendom. In plaats daarvan voorspellen de Schriften een afname van ware geestelijkheid tegen het einde van de tijd. Paulus zei: *'En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatzinnig, hovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig. Zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, Verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; Hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van dezen'* (2 Timotheüs 3: 1-5).

De liefde voor zichzelf, materiële dingen en de wereld heeft tegenwoordig de Geest van Christus in vele harten verdrongen. Mensen staan niet langer toe dat Gods beginselen en Zijn

wetten hun leven leiden; wetteloosheid heeft de overhand genomen. *'En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkillen'* (Matthéüs 24: 12).

4. Een opleving van het pausdom. Volgens de Bijbelse profetie zou het pausdom aan het einde van de 1260 jaar *'als tot den dood gewond'* worden, maar het zou niet sterven (zie geloofspunt 12). De Schrift onthult dat deze dodelijke wond zou genezen. Het pausdom zou een grote hernieuwing van invloed en respect ervaren – *'en de gehele aarde verwonderde zich achter het beest'* (Openbaring 13: 3). Velen zien de paus nu al als de morele leider van de wereld.

Voor een groot deel is de toenemende invloed van het pausdom gekomen, doordat christenen tradities, menselijke normen en wetenschap hebben vervangen door de autoriteit van de Bijbel. Door dit te doen, zijn ze kwetsbaar geworden voor 'de wetteloze', die werkt *'in alle kracht, tekenen en wonderen der leugen'* (2 Thessalonicenzen 2: 9). Satan en zijn werktuigen zullen een bondgenootschap van het kwaad tot stand brengen, gesymboliseerd door de goddeloze drie-eenheid van de draak, het beest en de valse profeet, welke de wereld zal misleiden (Openbaring 16: 13,14; zie 13: 13,14). Alleen degenen die de Bijbel als gids hebben en die *'de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus'* (Openbaring 14: 12), kunnen zich met succes verzetten tegen de overweldigende misleiding, die dit bondgenootschap met zich meebrengt.

5. Afname van geestelijke vrijheid. De heropleving van het pausdom zal het christendom aangrijpend beïnvloeden. De religieuze vrijheid die tegen hoge kosten werd verkregen, gegarandeerd door de scheiding van kerk en staat, zal afnemen en uiteindelijk worden afgeschaft. Met de steun van machtige burgerlijke regeringen zal deze afvallige macht proberen, haar vorm van aanbidding bij alle mensen af te dwingen. Iedereen zal moeten kiezen tussen trouw aan God en Zijn geboden en trouw aan het beest en zijn beeld (Openbaring 14: 6-12).

De druk om zich te conformeren omvat economische dwang: *'niemand mag kopen of verkopen, dan die dat merkteken heeft, of den naam van het beest, of het getal zijns naams'* (Openbaring 13: 17). Uiteindelijk zullen degenen die weigeren in te stemmen met de doodstraf worden bedreigd (Openbaring 13: 15). Tijdens deze laatste tijd van beproevingen zal God tussenbeide komen en Zijn volk en iedereen, wiens naam in het boek des levens staat geschreven, bevrijden (Daniël 12: 1; Openbaring 3: 5; 20: 15).

Toename van goddeloosheid. De geestelijke achteruitgang binnen het christendom en de heropleving van de 'mens der wetteloosheid' hebben geleid tot een toenemende verwaarlozing van Gods wet, in de kerk en in de levens van gelovigen. Velen zijn gaan geloven dat Christus de wet heeft afgeschaft en dat christenen niet langer verplicht zijn de wet na te leven. Deze veronachtzaming van Gods wet heeft geleid tot een toename van criminaliteit en immoreel gedrag.

1. Toename in de wereldcriminaliteit. Het gebrek aan respect voor de wet van God binnen een groot deel van het christendom heeft bijgedragen aan de minachting van de moderne samenleving voor recht en orde. Overal ter wereld is de misdaad uit de hand gelopen. In een verslag van correspondenten uit verschillende wereldsteden staat: 'Net als in de Verenigde Staten neemt de criminaliteit in bijna alle landen ter wereld toe. 'Van Londen tot Moskou tot Johannesburg, wordt de misdaad snel een grote bedreiging, welke de manier van leven van veel mensen verandert.'¹⁵

2. Zinnelijke revolutie. Het verachten van Gods wet heeft ook de beperkingen van bescheidenheid en zuiverheid verbroken, met als gevolg een golf van ontucht. Tegenwoordig worden zinnelijke lusten verafgoed en op de markt gebracht door middel van films, televisie, video, liederen, tijdschriften en advertenties.

Deze zinnelijke revolutie heeft geresulteerd in een schokkende stijging van het aantal echtscheidingen, aberraties (afwijkingen vert.) zoals 'open huwelijken' of partnerruil, het misbruiken van kinderen, een ontstellend aantal abortussen, wijdverspreide homoseksualiteit en lesbianisme, een epidemie van geslachtsziekten en de recentelijk opgedoken AIDS (Acquired Immune Deficiency Syndrome; virusziekte van het afweersysteem).

Oorlogen en rampen. Voor Zijn terugkeer zei Jezus: *'Het [ene] volk zal tegen het [andere] volk opstaan, en het [ene] koninkrijk tegen het [andere] koninkrijk. En er zullen grote aardbevingen wezen in verscheidene plaatsen, en hongersnoden, en pestilentiën; er zullen ook schrikkelijke dingen, en grote tekenen van den hemel geschieden'* (Lukas 21: 10,11; Markus 13: 7,8; Matthéüs 24: 7). Naarmate het einde nadert en het conflict tussen de satanische en Goddelijke krachten toeneemt, zullen deze rampen ook in ernst en frequentie toenemen en in onze tijd een ongekende vervulling vinden.

1. Oorlogen. Hoewel oorlogen de mensheid door de geschiedenis heen hebben geteisterd, zijn ze nog nooit eerder zo wereldwijd en zo destructief geweest. De Eerste en Tweede Wereldoorlog veroorzaakten meer slachtoffers en lijden dan alle voorgaande oorlogen samen.¹⁶

Velen zien het vooruitzicht van een ander wereldwijd conflict. De Tweede Wereldoorlog heeft de oorlog niet uitgeroeid. Sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog zijn er zo'n '140 conflicten met conventionele wapens uitgevochten, waarbij tot tien miljoen mensen zijn omgekomen.¹⁷ De dreiging van een totale thermonucleaire (atoom vert.) oorlog hangt over onze wereld, als het zwaard van Damocles.

2. Natuurrampen. Rampen lijken de laatste jaren aanzienlijk te zijn toegenomen. Recente catastrofes van de aarde en het weer, welke elkaar opvolgen, hebben bij sommigen de vraag doen rijzen of de natuur gestoord is geworden – en of de wereld te maken heeft met ingrijpende klimaat- en structuurveranderingen, welke in de toekomst nog zullen intensiveren.¹⁸

3. Hongersnood. Hongersnood is in het verleden vele malen voorgekomen, maar niet in de hoeveelheid, waarmee we in deze eeuw te maken hebben gehad. Nooit eerder had de wereld miljoenen mensen die lijden aan honger of ondervoeding.¹⁹ De vooruitzichten voor de toekomst zijn nauwelijks rooskleuriger. De ongekende omvang van de hongersnood geeft duidelijk aan dat de wederkomst van Christus op handen is.

Wees altijd bereid

De Bijbel verzekert ons herhaaldelijk dat Jezus zal terugkeren. Maar komt Hij over een jaar? Vijf jaar? Tien jaar? Twintig jaar? Niemand weet het zeker. Jezus Zelf verklaarde: *'van dien dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen.'* (Matthéüs 24: 36).

Aan het einde van Zijn aardse bediening vertelde Christus de gelijkenis van de tien maagden, teneinde de ervaring van de gemeente tijdens de laatste dagen te illustreren. De twee groepen maagden vertegenwoordigen de twee soorten gelovigen, die beweren op hun HEER te wachten. Zij worden maagden genoemd omdat zij een zuiver geloof belijden. Hun lampen vertegenwoordigen het Woord van God, de olie symboliseert de Heilige Geest.

Oppervlakkig genomen lijken deze twee groepen op elkaar; beiden gaan uit om de bruidegom te ontmoeten, beiden hebben olie in hun lampen en hun gedrag lijkt niet te verschillen. Ze hebben allemaal de boodschap van Christus' spoedige komst gehoord en kijken hiernaar uit. Maar dan komt er een duidelijke vertraging – hun geloof moet op de proef worden gesteld.

Plotseling, te middernacht – in het donkerste uur van de geschiedenis van de aarde – horen ze de roep: *'Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!'* (Matthéüs 25: 6). Nu wordt het verschil tussen de twee groepen duidelijk: sommigen zijn nog niet klaar om de bruidegom te ontmoeten. Deze 'dwaze' maagden zijn geen hypocrieten/huichelaars; zij respecteren de waarheid, het Woord van God. Maar ze missen de olie – ze zijn niet verzegeld door de Heilige Geest (Openbaring 7: 1-3). Zij zijn tevreden met een oppervlakkig werk en zijn niet op Jezus Christus, de Rots gevallen. Zij hebben een vorm van godsvrucht, maar zijn verstoken van Gods kracht.

Als de Bruidegom komt, gaan alleen diegenen die klaar zijn met Hem mee naar het bruiloftsfeest en de deur wordt gesloten. Uiteindelijk zullen de dwaze maagden, die waren

uitgegaan om meer olie te kopen, terugkeren en roepen: *'HEER, HEER, doe ons open! En hij, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet'* (Matthéüs 25: 11,12).

Hoe treurig is het dat, wanneer Christus op deze aarde terugkeert, Hij deze woorden zal moeten spreken tot sommigen, die Hij liefheeft. Hij waarschuwde: *'Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: HEERE, HEERE! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!'* (Matthéüs 7: 22,23).

Voor de zondvloed stuurde God Noach om de oude wereld te waarschuwen voor de komende vernietiging. Op een soortgelijke manier zendt God een drievoudige waarschuwingsboodschap, om de wereld voor te bereiden op de wederkomst van Christus (zie Openbaring 14: 6-16).

Iedereen die Gods boodschap van barmhartigheid aanneemt, zal zich verheugen in het vooruitzicht van de wederkomst. Hun zekerheid is de verzekering: *'zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams'* (Openbaring 19: 9). Inderdaad, *'zal Hij ten anderen male zonder zonde gezien worden van degenen, die Hem [reikhalzend] verwachten tot zaligheid'* (Hebreeën 9: 28).

De terugkeer van de Verlosser brengt een glorieus hoogtepunt in de geschiedenis van Gods volk. Het is het moment van hun bevrijding en met vreugde en aanbidding roepen ze uit: *'Ziet, Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid'* (Jesaja 25: 9).

Referenties

1. Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, vol. 1, pp. 456, 894; vol. 2, pp. 528, 784; vol. 3, pp. 252, 744; vol. 4, pp. 396, 846. Zie ook hoofdstuk 23 van dit boek.
2. G.I. Eiby, Earthquakes (New York, NY: Van Nostrand Reinholdt Co., 1980), p. 164.
3. Zie bijvoorbeeld Sir Charles Lyell, Principles of Geology (Philadelphia: James Kay, Jun. & Brother, 1837), vol. 1, blz. 416-419; 'Lisbon,' Encyclopaedia Americana, red. Francis Lieber (Philadelphia, PA: Carey and Lea, 1831), p. 10; W.H. Hobbs, Earthquakes, (New York: D. Appleton and Co., 1907), p. 143; Thomas Hunter, An Historical Account of Earthquakes Extracted from the Most Authentic Historians (Liverpool: R. Williamson, 1756), p. 54-90; Zie White, Great Controversy, blz. 304, 305. Vroege rapporten vermeldden 100.000 doden. De moderne encyclopedieën geven 60.000 aan.
4. Zie John Biddolf, A Poem on the Earthquake at Lisbon (Londen: W. Owen, 1755), p. 9, geciteerd in Source Book, p. 358; Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, vol. 2, p. 674-677. Op 6 februari 1756 hield de Anglicaanse Kerk een dag van vasten en vernedering ter nagedachtenis aan deze aardbeving (idem.). Zie ook T.D. Kendrick, The Lisbon Earthquake (Londen: Methuen & Co. Ltd., 1955), pp. 72-164.
5. Zie White, Great Controversy, pp. 306-308.
6. Timothy Dwight, geciteerd in Connecticut Historical Collections, compl. John W. Barber, 2nd ed. (Nieuwe Haven, CT: Durrie & Peck en J.W. Barber, 1836), p. 403; geciteerd in Bronboek, p. 316.
7. Samuel Williams, 'An Account of a Very Uncommon Darkness in the State of New-England, 19 mei 1780,' in Memoirs van de American Academy of Arts and Sciences: to the End of the Year 1783 (Boston, MA: Adams and Nourse, 1785), vol. 1, pp. 234, 235. Zie Bronboek, p. 315.
8. Brief van Samuel Tenny, Exeter, [NH], dec. 1785, in Collecties van de Massachusetts Historical Society for the Year 1792 (Boston, MA: Belknap en Hall, 1792), vol. 1, p. 97.
9. Peter M. Millman, 'The Falling of the Stars,' De telescoop, 7 (mei-juni 1940, p. 60). Zie ook Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, vol. 4, p. 295.
10. Denison Olmsted, Letters on Astronomy, 1840 ed., pp. 348, 349, in Bronboek, pp. 410, 411.
11. Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, vol. 4, pp. 297-300; Zie White, The Great Controversy, pp. 333, 334.
12. Verschijnselen zoals waargenomen in Bowling Green, Missouri, gemeld in het Salt River Journal, 20 november 1780 zoals geciteerd in American Journal of Science and Arts, ed. Benjamin Silliman, 25 (1834): p. 382.
13. Zie Froom, profetisch geloof van onze vaders, vol. 4; Damsteegt, Stichtingen van de Zevende-dag Adventistische Boodschap en Missie.
14. David B. Barrett, ed., World Christian Encyclopedia. A Comparative Study of Churches and Religions in the Modern World A.D. 1900-2000 (Oxford: Oxford University Press, 1982), p. 13.

15. 'In het buitenland, Ook, Angst krijgt vat op de Steden,' U.S. News & World Report 23 februari 1981, p. 65.
16. David Singer en Melvin Small, De lonen van de oorlog: 1816-1965. A Statistical Handbook (New York, NY: John Wiley & Sons, 1972), pp. 66, 67.
17. Margaret Thatcher zoals geciteerd in Ernest W. Lefever en E. Stephen Hung, The Apocalypse Premise (Washington, D.C.: Ethics and Public Policy Center, 1982), p. 394.
18. Zie Paul Recer, 'Gaaf moeder natuur naar Berserk? U.S. News & World Report 22 februari 1982, p. 66.
19. In een speciale bijlage bij de VN-publicatie Development Forum, getiteld 'Facts on Food' (november 1974) staat dat, "de helft van de wereldbevolking, 2.000 miljoen mensen ondervoed is", geciteerd in Ronald J. Sider, Rich Christians in an Age of Hunger (New York, NY: Paulist Press, 1977), p. 228, n.4. Zie blz. 16.

Book of Daniel

Interpretation	Chap. 2	Chap. 7	Time Element Chap. 7	Chap. 8	Time element Chaps. 8-9
Babylon	Gold	Lion		457 B.C. + Christ's priestly ministry in heavenly sanctuary, Dan. 9:24; Heb. 8-9. (Christian Era) A.D. 1844
Medo-Persia	Silver	Bear		Ram	
Grecia Divisions of	Bronze	Leopard 4 heads		Goat 4 horns	
Rome (Pagan)	Iron	Fourth beast		Little Horn	
----- CHRIST'S FIRST ADVENT -----					
Rome Divided (Europe)	Iron / Clay	10 Horns	A.D. 538	Little Horn	+ Christ's priestly ministry in heavenly sanctuary, Dan. 9:24; Heb. 8-9. (Christian Era) A.D. 1844
Rome (Papal)		Little Horn	1260 years A.D. 1798		
Christ's Second Advent Kingdom of God	Stone Becomes Mountain	JUDGMENT (in Heaven)		SANCTUARY CLEANSED (in Heaven)	2300 Years 457 B.C. — A.D. 1844
		Kingdom of God		Kingdom of God	